

חוק דיני עונשין (דרכי ענישה) [נוסח משולב], תשל"ל-1970*

פרק א': כללי

1. בית משפט שהרשיע אדם בשל עבירה, רשאי להטיל עליו כל עונש אשר אינו עולה על העונש שנקבע בדין לאותה עבירה.
2. נקבע בחוק מאסר או קנס לחלוטין, רשאי בית המשפט להטיל אחד מהם או שניהם כאחד.
3. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט, לפני שיגזור את דינו, לדרוש תסקיר בכתב של קצין מבחן על כל אלה:
- (1) עברו של הנאשם;
  - (2) מצבו המשפחתי של הנאשם עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן-זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;
  - (3) מצבו הכלכלי של הנאשם;
  - (4) מצב בריאותם של הנאשם ובני משפחתו;
  - (5) נסיבות פרטיות מיוחדות – אם ישנן – שהכאוהו לידי עבירה.
- (ב) כתסקיר כאמור רשאי קצין המבחן להמליץ לפני בית המשפט על טיב העונש שיש בו, לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם למוטב.
- (ג) הטיל בית המשפט על הנאשם עונש מאסר לאחר קבלת התסקיר, יישלח העתק ממנו לנציב בתי הסוהר להיות בידו חומר להתורית דרך הטיפול באסיר.
- (ד) הטענה כי התסקיר שהוגש לבית המשפט לא נערך לפי הוראות סעיף זה אינה עילה לערעור.
4. (א) לא יטיל בית המשפט עונש מאסר, שלא על תנאי, אלא לאחר קבלת תסקיר לפי סעיף 3.
- (ב) שר המשפטים, רשאי, באכרזה שתפורסם ברשומות, לסייג, מדי פעם, תחולתו של סעיף קטן (א) לפי סוגי בתי משפט, לפי עבירות, לפי גיל הנאשמים או לפי כל סיווג אחר.
5. (א) מי שהורשע בשל עבירה פלוגית וביקש שבית המשפט ידון אותו גם בשל עבירות אחרות שהוא מודה שעבר אותן, רשאי בית המשפט – לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשמיע טענותיו לענין זה – להרשיעו ולגזור את דינו, או להעמידו במבחן, בשל כל אחת מן העבירות האחרות.
- (ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה אלא לגבי עבירות שהן בסמכותו העניינית ושהוא מוסמך לדון בהן בהרכב שבו הוא יושב, אולם בית משפט מחוזי רשאי לעשות כן גם לגבי עוונות חסאים.
- (ג) הורשע אדם לפי סעיף זה על אף התנגדותו של התובע, רשאי התובע לערער על הרשעה זו.

* נקבע ברעדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביזם י"א בתמוז תשל"ל (15 ביולי 1970) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.
ס"ח תש"ר, עמ' 234; ס"ח תשכ"א, עמ' 19, עמ' 115; ס"ח תשכ"ג, עמ' 80; ס"ח תשכ"ה, עמ' 181, עמ' 183; ס"ח תשל"ל, עמ' 16, עמ' 25.

(ד) השתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה ובעוועור על פסק־דינו בוטלה ההרשעה בשל העבירה שהנאשם הואשם בה, אין בכך כדי לפי הרשעו ובגזר הדין בשל העבירות האחרות.

(ה) בסעיף זה, "עבירות אחרות" בין שהוגש עליהן כתב אישום ובין שטרם הוגש, ובלבד שפרטי העבירות צויינו במידה דרושה כדי לזהותן.

6. עבירה שנקבעה כחוק לפני ט באלול תשי"ד (1 בספטמבר 1954) ולא נקבע לה עונש, רשאי בית המשפט להטיל -

עבירות שלא נקבע להן עונש

(1) מקום שהעבירה היא עוון - מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 5000 לירות או שני הענשים כאחד;

(2) מקום שלא נאמר שהעבירה היא עוון - מאסר עד שבעה ימים או קנס עד מאה לירות או שני הענשים כאחד.

פרק ב': מאסר

7. עבירה שדינה מאסר עולם ולא נקבע שהוא עונש חובה, תקופת המאסר שיטל בית המשפט לא תעלה על עשרים שנה.

מאסר עולם

8. עבירה שדינה מאסר ולא נקבעה לו תקופה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא תעלה על שנ אחת.

מאסר סתם

9. מי שנידון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; הנידון משוחרר בערובה אחרי גזר הדין, לא יבואו ימי שחרורו מנין תקופת העונש

חישוב תקופת מאסר

10. הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשא הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע

מאסר נדחה

1. (א) מי שנידון במשפט אחד לענשי מאסר בשל עבירות שונות, ולא הורה בית המשפט שישאם, כולם או מקצתם, בזה אחר ד, לא ישא אלא את עונש המאסר של התקופה הארוכה ביותר

מאסר חופף

(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באח ונה לא הורה שישא את ענשי מאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עו ש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

(ג) מי שנידון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן חופפת בחלקה את האחרת, אין על ו לאחר שבשאל תקופת המאסר האחת אלא שארית תקופת המאסר האחרת שאינה חופפת

12. מי שנידון לתקופות מאסר שונות שעליו לשאת בזה אחר זה, ישא תחילה את התקופה הקצרה יותר, חוץ מן המאסר שכבר התחיל לשאת בשעה שנידון למאסר נוסף, ובכפוף להוראות סעיף 24.

הסדר בנשיאת מאסר פלילי

13. (א) מי שהוטל עליו מאסר אזרחי, ישאנו נוסף לכל תקופת מאסר אחרת שעליו לשאת, בין שהמאסר האחר הוא מאסר פלילי ובין שהוא מאסר אזרחי

הסדר בנשיאת מאסר אזרחי

(ב) מי שהוטלו עליו מאסר אזרחי ומאסר פלילי, ישא את המאסר האזרחי תחילה; ואם היה נושא מאסר פלילי בעת שהוטל עליו המאסר האזרחי, יופסק המאסר הפלילי לשם נשיאת המאסר האזרחי וישוב ויימשך משתם המאסר האזרחי.

(ג) מי שהוטלו עליו יותר ממאסר אזרח אחד בשל אותה עילה, ישאם בזה אחר זה לפי סדר הטלתם; היו המאסר בשל עילות שונות ישאם בזה אחר זה לפי סדר זה:

(1) מאסר לכפיית ציות לצו של בית משפט או לכפיית התנהגות ראויה בבית משפט;

(2) מאסר לכפיית תשלום חוב של מזונות;

(3) מאסר לכפיית תשלום חוב אזרחי אחר;

(4) מאסר לכפיית מתן גט או מתן חליצה;

(5) מאסר בשל כל עילה אחרת.

(ד) בסעיף זה –

“מאסר פלילי” – מאסר שהוטל במשפט פלילי כעונש בשל עבירה, לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנ' שהוטל כאמור;

“מאסר אזרחי” – מאסר שאינו מאסר פלילי;

“בית משפט” – לרבות בית דין וועדת חקירה.

14. (א) אסיר יהא חייב בעבודה לפי פקודת בתי הסוהר, 1946, והתקנות על פיה; תקנות אלה יכיל' הן אות בענין שכר וכן בענין תנאי עבודתו של האסיר מחוץ לשטח בתי הסוהר.

(ב) ועדת שחרורים רשאי: לשחרר אסיר מחזבת עבודה או להגבילה אם ראתה אחת הסיבות הללו:

(1) מצב בריאותו מצריך לעשות זאת;

(2) השחרור או ההגבלה יועילו, לדעתה, להזוירו למוטב;

(3) סיבה סבירה אחרת.

(ג) לא יועסק אסיר בעבודה מחוץ למוסדות המדינה אלא בהסכמתו ובתנאי עבודה

מקובלים

15. (א) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על שלוש חדשים ואינה עולה על ששה חדשים ונשא ענשו שני שלישים מאותה תקופה, רשאי שר המשטרה לשחררו אם ראה שהאסיר ראוי לשחרור.

(ב) מי שנידון למאסר לתקופה העולה על ששה חדשים ונשא ענשו שני שלישים

מאותה תקופה, ישחררו שר המשטרה אם באה על כך המלצה של ועדת שחרורים.

(ג) מי שנידון לתקופת מאסר אחדות שעליו לשאת בו, אחר זו, בין שהוטלו עליו

לפני שהתחיל בנשיאת ענשו ובין לאחר מכן, רואים אותו לענין סעיף זה כמי שנידון לתקופת מאסר אחת שהיא סך כל התקופות של אותם ענשי מאסר.

(ד) שר המשטרה רשאי, על פי המלצת ועדת שחרורים, לצוות על שחרור אסיר

ככל עת בשל טעמים מיוחדים כגון חולניותו המתמדת.

1 ע'ר 1946, תוס' 1 מט' 1472, עמ' 6.

(ה) הסמכיות לפי סעיף 71 לפקודת בתי הסוהר, 1946, יהיו בידי ועדת שחרורים בלבד.

(ו) "מאסר", לענין סעיף זה – למעט מאסר אזרחי.

16. (א) ועדת שחרורים תהיה של שלושה, הם –

(1) שופט בית משפט מחוזי שיתמנה על ידי שר המשפטים והוא יהיה יושב ראש הועדה;

(2) נציב בתי הסוהר או בא-כחזו;

(3) רופא או מחנך שיתמנה על ידי שר המשפטים.

(ב) הודעה על מינויים לוועדות שחרורים תפורסם ברשומות.

ועדת שחרורים

17. (א) ועדת שחרורים שאין בה רופא תקבל חוות דעת רפואית לפני שתחליט.

(ב) לא תמליץ ועדת שחרורים על שחרור אסיר לפי סעיף 15 (ב) אלא לאחר שנתנה הזדמנות ליועץ המשפטי לממשלה או לבא-כוחו ולבא-כוח שירות המבחן להגיש טענותיהם או להשמיע דברם.

(ג) לא תמליץ ועדת שחרורים שאסיר אשר חלה עליו הוראת סעיף 15 (ב) לא ישוחרר ממאסרו, אלא לאחר שנתנה הזדמנות לאסיר, ואם רצה בכך – גם לבא-כוחו, להשמיע דברם.

(ד) המלצה לפי סעיף 15 (ד) יכולה, כנוקרים החופים, להינתן על ידי יושב ראש הועדה; ומשניתנה כך, אין כוחה יפה לשחרר את האסיר אלא לתקופה של חמישה עשר יום בלבד, אם לא אושרה ההמלצה על ידי ועדת שחרורים לפני עבור תקופה זו.

(ה) שר המשטרה יקבע בתקנות יתר סדרי הדין בוועדת שחרורים וסדרי הפניה אליה.

סדרי הדין
בוועדת שחרורים

פרק ג': מאסר על תנאי

18. (א) הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי.

(ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר – תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן – תקופת התנאי) – אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין הורשע כשל עבירה כזאת (להלן – עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ג) תקופת התנאי תחיל מיום גזר הדין, ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר – מיום שחרורו מן המאסר; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(ד) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסוימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; ואזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

מאסר על תנאי

העמדה במבחן
בתקופת התנאי

19. הטיל בית המשפט מאסר על תנאי, רשאי הוא לתת צו מבחן כמשמעותו בפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט–1969, לתקופת התנאי, כולה או מקצתה, והוראות פקודת המבחן יחולו על צו המבחן בכפוף להוראות חוק זה ובשינויים המחוייבים לפי הענין.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 14, עמ' 312.

20. הטיל בית המשפט עונש מאסר בשל עבירה נוספת, לא יורה שעונש זה יהיה כולו על תנאי.
- מאסר בשל עבירה נוספת
21. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.
- הפעלתו של מאסר על תנאי
- (ב) בצו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.
- (ג) צו לפי סעיף זה יינתן על ידי בית המשפט שהרשיע את הנידון בשל העבירה הנוספת, והוא יכול להינתן על ידי כל שופט של אותו בית משפט.
22. (א) בית המשפט שהרשיע באשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 21 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.
- הארכת תקופת התנאי
- (ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.
23. לענין סעיפים 20 עד 22, דינו של עונש מאסר על תנאי שהטיל בית דין צבאי כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955,³ כדין עונש מאסר על תנאי שהטיל בית משפט, זולת אם סבר בית המשפט שהרשיע בשל העבירה הנוספת, שהעבירה שעליה הטיל בית הדין הצבאי את עונש המאסר על תנאי היתה עבירה צבאית כמשמעותה באותו חוק.
- מאסר על תנאי שהוטל על-ידי בית-דין צבאי
24. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 11, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות.
- תקופות מאסר בזו אחר זו
25. מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המאסר, זולת אם ציווה בית המשפט שיתחיל ביום אחר.
- תחילת המאסר שהופעל
26. (א) צו לפי סעיפים 21, 22, 23, 24 או 25 ניתן לערעור.
- ערעור
- (ב) בערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת מותר לכלול ערעור גם על צו כאמור אם לא הוגש עליו ערעור לפי סעיף זה.

פרק ד': קנס

27. עבירה שדינה קנס ולא נקצב לו סכום, הקנס שיטיל בית המשפט לא יעלה על 5000 לירות.
- קנס סתם
28. נקבע בחוק מאסר ולא נקבע קנס, רשאי בית המשפט להטיל —
- (1) מקום שהמאסר הוא עד שבועה ימים — מאסר עד שבועה ימים או קנס עד 100 לירות או שני הענשים כאחד;
- מאסר שאין כנגדו קנס

³ ס"ח חש"ט"ו, עמ' 171.

- (2) מקום שהמאסר הוא עד שנה אחת – מאסר כפי שנקבע או קנס עד 2000 לירות או שני הענשים כאחד;
- (3) בכל מקום אחר – מאסר כפי שנקבע או קנס עד 5000 לירות או שני הענשים כאחד;

אולם מקום שהמאסר חוב, או מאסר מינימום, לא יזמר המאסר בקנס.

29. (א) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחור או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל על הנאשם קנס פי שלושה משוויים של הנזק שנגרם או של טובת הנאה שהושגה על ידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחוק, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

קנס לפי שווי
הנזק או טובת
הנאה

(ב) הורשע אדם כעבירה, וקיבל דבר כשכר כעד ביצועה או כאמצעי לביצועה, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס פי שלושה משווי של הדבר, או את הקנס שנקבע בחוק, הכל לפי הסכום הגבוה יותר.

(ג) בקביעת סכום הקנס לפי סעיף זה רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, בהשפעה שתהיה לסילוק הקנס על יכלתו של הנאשם לפצות את הניזוק בשל הנזק שנגרם לו על ידי העבירה.

30. (א) עבירה שנקבע לה קנס קצוב בחוק שניתן לאחור קום המדינה ולפני י"ד בטבת תשי"ג (1 בינואר 1953), רשאי בית המשפט לקנס בסכום שהוא פי חמישה מן הקצוב, ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 5000 לירות.

קנס קצוב
בחוקים ישנים

(ב) עבירה שנקבע לה קנס קצוב בחוק שהיה קיים בארץ ישראל ערב הקמת המדינה וההוראה בדבר הקנס עודנה בת תוקף, רשאי בית המשפט לקנס בסכום שהוא פי חמישה עשר מן הקצוב, ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 5000 לירות.

(ג) תאגיד שעבר עבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), רשאי בית המשפט להטיל ליו קנס כאמור בהם אף אם עלה על ידי כך על 5000 לירות, ובלבד שלא יעלה על ידי כך על 10,000 לירות.

31. הוראות סעיפים 27 ו-30 אינן באות לפגוע בהוראות כל חוק המסמיך את בית המשפט לקנס בסכומים העולים על 5000 לירות או 0.000 לירות, הכל לפי הענין.

שמירת קנסות
יותר גבוהים

32. קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.

מועד לתשלום
קנס

33. קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גבייתו הוראות פקודת המסים (גביה) 4 – פרט לסעיף 12 שבה – כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה.

גביית קנסות

34. (א) בית המשפט הודן אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שנה למקרה שהקנס כולו או מקצתו, לא ישולם במועדו; לא הוטל מאסר כאמור, רשאי בית המשפט להטילו בצו מיוחד על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות פרק ג' לא יחולו על מאסר לפי סעיף זה.

מאסר במקום קנס

(ב) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנשתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס, תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו, ולענין סעיף 15 תורבא במנין רק תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בהפועל.

4-חוקי איי כרך ב' סרק קליו, עמ' 1374.

43. משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם את הוצאות הגנתו בסכום שקבע בית המשפט; במשפט המתנהל על ידי קובל רשאי הוא לצוות על תשלום כאמור על ידי הקובל.

44. (א) זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגרמה למשפט הוגשה בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון טענותיו לענין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התביעה, כפי שקבע בית המשפט.

(ב) לענין ערעור על חיוב לפי סעיף קטן (א), דין המתלונן כדין נאשם שהורשע, ולענין גביית הוצאות רואים את החיוב כהן כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתביעה אזרחית לטובת הזכאי נגד המתלונן.

פרק ז': החזקה במוסד סגור

45. (א) מי שנידון לעונש מאסר, שלא על תנאי, לתקופה של ששה חדשים או יותר, ונוכח בית המשפט, לאחר ששמע חוות דעתו של רופא למחלות נפש, כי הנאשם סוכל מדחף לסמים מסוכנים כמשמעותם בפקודת הסמים המסוכנים, 1936⁵ וכי יש יסוד להניח שעבר את העבירה שעליה נידון מתוך אותו דחף ושיש באותו דחף כדי להביאו לידי עבירות נוספות, רשאי בית המשפט, בגזר דינו, לצוות על החזקתו במוסד סגור לשם גמילה מן הדחף. (ב) לא יינתן צו לפי סעיף זה (להלן – צו החזקה) אלא אם מוסד שאושר על ידי שר הבריאות לענין סעיף זה כמתאים לטיפול בגמילה, הודיע שיש בו מקום לאשפוזו של הנידון לשם טיפול כזה.

(ג) שר הבריאות רשאי, בהסכמת שר המשטרה, לאשר מחלקה פסיכיאטרית בבית סוהר כמוסד מתאים לענין סעיף זה.

46. (א) לא יינתן צו החזקה לתקופה העולה על שלוש שנים או על תקופת המאסר שעל הנידון לשאת, הכל לפי התקופה הארוכה יותר.

(ב) תקופת החזקתו של אדם שניתן עליו צו החזקה (להלן – חולה) תנוכה מתקופת המאסר שעליו לשאת, זולת אם הורה בית המשפט שהתקופה, כולה או מקצתה, לא תנוכה כאמור; הורה בית המשפט כך, יקבע את סדר החזקה והמאסר לאחר ששמע חוות דעתו של רופא למחלות נפש.

47. (א) שר המשפטים ימנה ועדד של שלושה (להלן – הועדה), שאחד מהם – והוא ישמש יושב ראש הועדה – יהיה שופט של בית משפט מחוזי ולפחות אחד מהם יהיה רופא למחלות נפש.

(ב) נוכחה הועדה כי חולה אינו זקוק עוד לטיפול במוסד סגור או שאינו ניתן לגמילה, רשאית היא להורות על שחרורו מן המוסד הסגור בכל עת לפני תום תקופת הצו, ורשאית היא, מכל טעם הנראה לה מבחינת ריפוי או שיקומו של החולה, להורות על שחרורו לתקופה או בתנאים שתמצא לנכון.

(ג) הממונה על המוסד הסגור או מי שהוסמך לכך על ידי רשאי לתת לחולה, בתנאים שייראו לו או ללא תנאים, חופשה מיוחדת לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים.

(ד) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (ב), יביא היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו

⁵ ע"ר 1936, תס"ו 1 מט' 577, עמ' 119.

את ענינו של החולה, אחת לששה חדשים, לפני בית המשפט שנתן את צו ההחזקה, ובית המשפט רשאי לבטל את הצו אם נוכח שאין הצדקה להמשך החזקתו של החולה במוסד סגור. (ה) שחרור מן המוסד דגור לפי סעיפים קטנים (ב) (ג) או (ד) אין בו כדי לשחרר את החולה מעונש מאסר שעליו עוד לשאתו אותו זמן.

48. חולה היוצא את המוסד הסגור ללא רשות שניתנה לו כדין ומי שמסייע לחולד לצאת כאמור, דינם – מאסר שנה.

49. שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם שר המשטרה, להתקין תקנות בדבר תנאי החזקתם של חולים וכדבר דרכי הטיפול בהם. ככפוף לתקנות כאמור ישמש צו החזקה הסמכה... (1) למשטרה – להעביר את החולה למוסד; (2) לממונה על המוסד הסגור – להחזיק את החולה במוסד, (3) לרופא הממונה על הטיפול בחולה – לנקוט באמצעי הטיפול הדרושים.

פרק ח'. שונות

50. (א) נקבע מועד לביצועו של עונש כאחת ההוראות של חוק זה או על ידי בית המשפט לפי אחת מהן, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר (ב) ב' בי. עו ש עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחותו פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) בי הושפט הד חד ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה הניתנת לפי הוראה זו יחולו בשינויים המחוייבים, וריאור סע פים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.⁶ (ד) החלטת בית המשפט לפ סעיף זה ניתנת לערעור.

51. זיכוי בפלילים או הטלת עונש או חיוב בפיצוי לפי סעיף 40 אינם משחררים מאחריות לנזק לפי כל דין אחר.

52. הוראות חוק זה לא יחולו על מי שהואשם או שהורשע או שנאסר לפני י"ט באלול תשי"ד (17 בספטמבר 1954) אלא במידה שלדעת בית משפט או לדעת ועדת שחרורים יש בהן כדי להיטיב. זו או הקל עליו.

53. הוראות חוק זה חלות על עבירות לפי כל דין.

54. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

55. תחילתו של נוסח זה ביום ל' באב תשל"ל (1 בספטמבר 1970)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

⁶ ס"ח תשכ"ה, עמ' 161

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
23	118ה	1	1
24	118	7	2
25	118	8	3
26	118ה	30א	4
33א	19א	30ב	5
34א	19ב	30ג	6
33ב	19ג	27	7
33ג, 34ג, 37	19ה, 19ו	31	8
34ב	19ז	2	9
32	20	28	10
33	21	6	11
34א	22	29	11א
34ב	23	9	12
34ג	24	10	13
50	24א	5	14
35	25	11	15
36	26	12	15א
37	27	13	15בא—15ד
38	28	15ה	15בה
39א	29	14	16
39ב	30	15א—15ה	17
40	31	45	17א, 17ב
41	32	46	17ג, 17ד
51	34	47	17ה—17ט
42	35	49 סיפה	17א'י
43	36	48	17א'א
44	37	49 רישיה	17א'ב
16	38	ה'רשמט	17א'ג
17	39	18	18
ה'רשמט	40, 41	19	18א
52	42	20	18ב
53	43	21	18ג
54	44	22	18ד